

РЕШЕНИЕ

№ 273

гр. Перник, 21 март 2014 год.

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд–Перник, в публично съдебно заседание, проведено на двадесет и осми февруари през две хиляди и четиринадесета година в състав:

СЪДИЯ: Слава Георгиева

при секретаря В.Х., като разгледа докладваното от съдията АД № 1276 по описа за 2013г. на Административен съд – Перник, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от АПК.

Образувано е по жалба на А.Н.А.- управител на етажна собственост, от *** срещу точка 2370 от Приложение № 2, на т. 5, към протокол № 1 от 11.02.2013 г. С обжалвания административен акт е отказано подпомагане на етажната собственост представлявана от жалбоподателя в качеството му на председател на управителния съвет на етажната собственост, по реда на Закона за защита при бедствия и Правилника за организацията и дейността на Междуведомствената комисия за възстановяване и подпомагане към Министерския съвет /МКВП към МС/. В жалбата се твърди се, че актът е незаконосъобразен, тъй като към него липсват мотиви, което пречатства адресатите му да защитят правата си, както и да разберат основанията, на които административния орган е постановил отказа. По същество пълномощника пледира за отмяна на акта и за връщане на преписката за ново произнасяне, както и за присъждане на разноски.

Ответникът по жалбата–Междуведомствената комисия за възстановяване и подпомагане към Министерския съвет /МКВП към МС/, чрез процесуалния си представител, прави възражение за недопустимост на оспорването, а алтернативно пледира за отхвърляне на същото.

Административен съд-Перник, след преценка на събраните по делото доказателства, становищата на страните и проверка на оспорвания административен акт на всички основания по реда на чл. 168, ал. 1 от АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е процесуално допустима. Подадена е в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК и от лице, което е подало заявление за подпомагане пред компетентния орган и като участник в проведената административна процедура разполага с активна процесуална легитимация да оспори крайния акт, издаден при приключването ѝ. Срокът за обжалване е започнал да тече от уведомяването на жалбоподателя с писмо изх. № 13/Д-1532 от 14.03.2013г., на Кмета на Община Перник, видно от известието за доставяне. Жалбата е подадена в законоустановения срок, поради което не е просрочена, както се твърди в депозирано по делото писмено становище от процесуалния представител на ответника.

Съобразявайки изложеното, съдът намира, че се дължи разглеждане на жалбата по същество:

Във връзка със силното земетресение от 22.05.2012г., на територията на гр. Перник и Пернишка област, Кметът на Община Перник е привел в действие плана за защита при бедствия по чл. 65, ал. 2, т. 3 от ЗЗБ. Налице са били предпоставките по чл. 26, ал. 2 от ПОД на МКВП, засегнатите от бедствието лица да кандидатстват чрез Кмета на

общината за подпомагане пред Междуведомствената комисия за подпомагане и възстановяване.

С молба вх. № 926 от 29.05.2012 г. до Кмета на Община Перник е поискана възстановителна помощ за общите части на сграда в режим на етажна собственост, находяща се в ***. В този смисъл е прието решение на общото събрание на етажните собственици проведено на 23.05.2012г., с което се дава съгласие да бъде подадено искане до МКВП за подпомагане, чрез общинската администрация.

Със заповед № 836/27.05.2012 г. на Кмета на Община Перник е назначена комисия, която да организира оценяването на вредите, причинени от земетресението като определи експерти според изискванията на чл. 27, ал. 2 и ал. 3 от ПОД на МКВП.

Извършен е на място оглед на общите части на жилищната сграда, в режим на етажна собственост и е изготвен протокол за действията на експертите. Посочени са проблемните участъци-засегната покривна конструкция на сградата етажна собственост, компроментирани комини, диагонални пукнатини по фасади, компроментиран надзид. Описаните повреди на сградата етажна собственост са оценени на 6 105лв..

Заявлението за подпомагане е изпратено до МКВП към МС от Кмета на Община Перник с негов изх. № 12/слу-6080 от 22.08.2012г. и е разгледано на нейно заседание на 11.02.2013 г. Формиран е отказ по отношение на етажната собственост, находяща се в ***. Това е и административният акт, който подлежи на контрол в настоящото производство.

Съгласно разпоредбата на чл. 146 от АПК, проверката на законосъобразността на оспорения индивидуален административен акт обхваща установяване компетентността на издалия го орган, спазена ли е изискваната от закона форма, спазени ли са материалните и процесуалните разпоредби при издаването му, както и дали е съобразен с целта на закона. Съдът е длъжен, въз основа на представените от страните доказателства, да провери законосъобразността на ИАА, като не се ограничава само с основанията, посочени от оспорващия.

За да се произнесе по искането, с което е сезиран, ответника е приел, че е налице обявено бедствено положение на територията на Община Перник, че е в нейната компетентност да се произнесе по искането на етажните собственици, че то е придружено от необходимите документи по чл. 28, ал. 1 от Правилника и е внесено по реда на чл. 28, ал. 2 от Кмета на общината. Доказателства за тези обстоятелства в административната преписка не се съдържат. Не е ясно дали МКВП при произнасянето си е проверила тези обстоятелства. Разглеждането на искането за подпомагане по същество обаче, налага извод, че административния орган го е приел за допустимо. Тази преценка на комисията не може да бъде проверена от съда, тъй като липсват каквито и да е мотиви или основания изложени при постановяването на отказа.

С оглед обема на постъпилите заявления административния орган е изброил лицата, на които е отказано подпомагане в списък, който е неразделна част от Протокол №1/11.02.2013г., приложение № 2, към т. 5. Името на жалбоподателя в производството и адресът, на който се намира сградата в режим на етажна собственост е под № 2370 в списъка. В конкретния случай, административният орган е разгледал искането на Кмета на община Перник по отношение на етажната собственост и е постановил отказ. Актът е оформен в табличен вид, като списък с посочване на лицето кандидатствало за подпомагане, адреса на етажната собственост, за която се претендира възстановителна помощ и основаниято, поради което комисията е отказала. Като причина, поради която не е отпусната възстановителна помощ е посочен – „ЗУЕС”.

Правнорелевантните факти, при проверка законосъобразността на административния акт, са тези, посочени от органа, като основание за издаването му.

Съдебната инстанция по същество преценява законосъобразността на обжалвания административен акт на базата на съдържащите се в него фактически основания за издаването му (чл. 59, ал. 2, т. 4 АПК), като проверява дали те действително са се осъществили и ако са се осъществили следват ли от тях по силата на правна норма разпоредените правни последици. С други думи, законосъобразността на административния акт се преценява въз основа на фактите, посочени в него, които съдът не може да допълва или заменя, а още по-малко да тълкува. В конкретния казус, отказът, описан по т. 2370 от Приложение № 2 към т. 5 от протокол на МКВП при МС от 11.02.2013 г. не отговаря на изискуемата от АПК структура и форма. Самата т. 5 от Протокол 1, в частта за етажната собственост, е лишена от мотиви. Съдът, дори при съобразяване на тълкувателно решение 16/75 от ОСГК ВС, не може да приеме, че приложените в административната преписка мотиви и доклад съставляват аргументите, обосноваващи постановяването на отказ за подпомагане. Не е ясно каква е относимостта на ЗЕС/ЗУЕС, изцяло като нормативен акт към постановения отказ и ако това е мотивировката, тя трябва да е конкретизирана към определена негова разпоредба. Общите мотиви се приравняват на липса на мотиви, тъй като те не отразяват специфичността на конкретното искане, което е предмет на разглеждане. МКВП в своята дейност е обвързана изцяло от ЗЗБ и Правилникът за организацията и дейността на МКВП към МС, но относимите нормативни актове изобщо не са приложени и съобразени при произнасянето по т. 2370 от Приложение № 2 към т. 5 от протокол на МКВП от 11.02.2013 г.

След като органът е взел решение за приложимия нормативен акт, той трябва да се аргументира дали искането е основателно или неоснователно, допустимо или недопустимо, спрямо приложима правна норма и в тази връзка да изложи мотиви, като обсъди и доказателствата, с които е подкрепено искането.

Мотивирането на административните актове е изискване за тяхната законосъобразност и необходимо условие за осъществявания контрол от страна на съда, върху дейността на административния орган, по издаването на акта. Липсата на фактически основания е нарушение на чл. 59 от АПК относно изискването за мотивираност на административния акт. Не е спазена и нормата на чл. 7, ал. 1 от ПОД на МКВП при МС. Неизлагането на мотиви съставлява съществено нарушение на административно производствените правила и е основание за отмяна на административния акт, т. к. мотивирането на административните актове е изискване за тяхната законосъобразност и необходимо условие за осъществявания контрол от страна на съда върху дейността на административния орган по издаването на акта. С оглед на това оспорвания акт ще следва да се отмени в условията на чл. 146, т. 2 и т. 3 от АПК

При отмяна на административния акт според правилото на чл.173 от АПК, съдът има правомощие да реши въпроса по същество или да върне преписката на административния орган за ново произнасяне. Естеството на акта не позволява решаване на спора по същество от съда. Отпускането на възстановителна помощ и нейният размер е изцяло в компетентността на административния орган - МКВП към МС, на когото с нормативен акт е предоставена компетентност да определи лицата, на които следва да се отпусне помощ и в какъв размер да е тя. Поради изложеното преписката следва да бъде върната на административния орган за ново произнасяне при съобразяване с мотивите на настоящото решение и при стриктно спазване на ПОД на МКВП при МС и ЗЗБ.

При този изход на спора и с оглед своевременно направеното искане за присъждане на разноски, ответника по жалбата следва да бъде осъден да заплати направените по делото разноски, съгласно представен по делото списък. Същите са в размер на 510лева и представляват договорено и заплатено адвокатско възнаграждение

по договор за правна защита и съдействие № 3952 от 28.01.2014г. в размер на 300лв, депозит за съдебно техническа експертиза в размер на 200лв. и доказателства за платена държавна такса в размер на 10лв..

С оглед направеното възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение, настоящия състав го намира за допустимо, но неоснователно. Отговорността за разноски е обективна (невиновна) и цели репарирание на разноските, направени по делото и възнаграждението на един адвокат. Договореното между жалбоподателя А. и адв. П. възнаграждение е в рамките на адвокатските възнаграждения разписани в Наредба № 1/2004г., съобразно която минимумът е 150 лв., а прекомерност е налична при превизишение трикратния размер, т. е. над 450 лв.. Условието за да бъдат присъдени е те да са действително направени, а видно от договора за правна защита и съдействие в случая е доказано плащане от страната в размер на 300 лева.

Водим от горното, настоящият състав на Административен съд–Перник и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ отказ за предоставяне на възстановителна помощ по т. 2370 на приложение № 2 по т. 5 към Протокол № 1/11.П.2013 г., по отношение на етажните собственици на ***.

ВРЪЩА преписката на МКВП при МС за ново произнасяне по искане с изх. № 12/слу-6080 от 22.08.2012г. на Кмета на община Перник по отношение на етажните собственици на ***.

ОСЪЖДА МКВП при МС да заплати на А.Н.А***.- управител на етажна собственост, от *** разноски в размер на 510лв..

Решението може да се обжалва в 14 дневен срок от съобщението до страните чрез Административен съд Перник до Върховен административен съд на Република България..

СЪДИЯ:/п/